

140. Møde.

Onsdagen den 2den Juni Kl. 1.

Sekretæren, S. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understreven.

Formanden (Krabbe): Fra Landstinget er modtaget „Forflag til Lov om Expropriation af Grund til en Udvidelse af Horsens Jernbanestation“, samt „Forflag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om ekstraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872“ med Anmodning om at forelægge dem her. Forelæggelsen sker herved.

Over Forflag til Lov om Overdragelse af en Eiendom til den private Latin- og Realskole i Fredericia er der af det paagjældende Udvalg afgivet Betænkning, som vil kunne ventes omdelt idag. Endringsforslag til 2den Behandling af Lovforslaget indkalbes til næstkommende Fredag Middag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forflag til Lov om en Udvidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterfke Jernbane.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 5975).

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Clausen, Sjøsbro og Tauber:

I 3die Linie indsættes efter „omfatte“: „160,000 Kroner af“, og Ordet „bevislig“ udgaar.

I 4de Linie sættes Punktum efter „Guldborgsund“, og Resten af 1ste Punktum udgaar.

I 6te Linie udgaa Ordene „for et større Beløb end 400,000 Kroner og ikke“.

2den Juni.

Lovforslagets Paragraf, det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under Et.

Clausen: I Forening med to ærede Medlemmer har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Dette Endringsforslag gaar, som det høje Thing vil se, ud paa at indskrænke den i Lovforslaget foreslaede Udvidelse af Garantisummen for den lolland-falsterfke Jernbane af 400,000 Kr. til 160,000 Kr., saaledes at Garantisummen kun kommer til at omfatte den Sum, som er bestemt i Loven af 25de Marts 1872. Efter den temmelig udførlige Forhandling, vi havde ved Sagens 1ste Behandling, skal jeg ikke komme langt ind paa Detaillerne i dette Spørgsmaal, men jeg skal kun tage Sagen, som den reelt maa tages, og fremsille de to Betragtninger, som vist nærmest maa gjøre sig gjældende her i Thinget ligeoverfor dette Lovforslag. Det forekommer mig, at disse to Betragtninger ere, hvorvidt det vedkommende Jernbaneselskab har Villighedskrav paa en saadan Udvidelse af Garantisummen som foreslaet i Lovforslaget, og dernæst, hvorvidt man af Hensyn til Statskassens Interesse tør gaa til at give en saadan Udvidelse af Garantisummen. Jeg skal sige, at den Betragtning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde gjældende sidst, at det ingen Fordel kunde være for Statskassen at give en saadan Garanti, er jeg fuldstændig enig i. Det er en Selvfølge, at det i meget sjældne Tilfælde vil være en Fordel for Statskassen, naar man paabyder Statskassen en Forpligtelse. I de heldigste Tilfælde vil det kunne medføre, at Statskassen intet Tab faar, men i de allerfleste Tilfælde medfører en Forpligtelse dog noget Tab. Under disse Forhold, hvor der synes at være en meget stærk Stemmning tilfæde for, at Jernbanerne efterhaanden skulle indkjøbes af Staten, er det jo meget sandsynligt, at den lolland-falsterfke Bane maa blive en af de første, Opmærksomheden maa være henvendt paa, eftersom Staten jo garanterer denne Bane og altsaa har mest Interesse af at købe den. Men i det Dødblik, man sikker Selskabet en saa meget større Rentegaranti, er det øiensynligt, at dette vil have ikke saa liden Indflydelse, naar vi engang skulle til at købe denne